

— Vit mugu satsa uppá at fáa tey ungu við í vinnulívið

— *uttan mun til hvørji foreldrini eru ella hvønn politiskan lit tey hava, sigur Thomas Arabo, valevni javnaðarflokksins til fólkatingsvalið.*

Hann skrivar eisini, at tann ungdomur, sum í 40 ára aldrinum vil siggja sínar vinnulivsmøguleikar hvørva í lummanum hjá onkrum við røttum eftirnavni og røttum pápa, hann skal atkvøða fyri fólkaflokkinum.

Sum væntað so gjørdi Dagblaðið ein óferan vørr, nú eg í grein míni henda dagin nam við eitt av teimum eyms punktunum hjá teimum, nevniliga trúverdigheit uppá longri sikt mótvegis veljaraskaranum.

Eg skrivaði hasa greinina, tí eg helt, at hetta var eitt so rámandi dømi um veruligan fólkaflokkspolitikk.

Í stuttum sagt gongur tað út uppá at arbeiða fyri tey fáu og sparka tey smáu.

Men tað er nú einaferð so, at fólkaflokkurin eins og aðrir politiskir flokkar fyri at hava ávirkan í samfelagnum skal hava atkvøður. Har kann hann natúrligvis ikki fara út og grunda seg bara á tey fáu, sum hann arbeiðir fyri. Hann er noyddur at fara út til eisini tey smáu og fáa sínar atkvøður har. Hetta merkir, at hann uppá eitt ella annað tíðspunkt kemur í konflikt við tað, sum hann sigur og tað, sum hann ger.

Hetta er tað, sum er hent í hesum ólukkum SMS-máli. Eg taki veruliga synd í teimum handlandi í Havn og úti á byggunum, ið nú mugu uppgeva sitt livsverk, og sum í nógvum fornum eru drigin uppá tráð av fólkaflokkinum tey seinastu 15-20 árin ella longur.

Eg kann ikki lata vera við, nú fólkaflokkurin fer til fólkatingsval og skal

hava atkvøður frá teimum nógvu, at hugsa um, hvat hann sigur við ungdomin, yngra fólk hjá okkum.

Hann sigur óivað, veljið fólkaflokkin, her er framtíð og her eru møguleikar. Hann gloymir at nevna, at her er framtíð fyri tey fáu. Ungdomurin, sum nú kemur at luttaka í fólkatingsvalinum, skal leggja sær heilt klárt í geyma, at størsti parturin, ið fólkaflokkurin lefrar fyri, er tilætlaður at vera brúklutur hjá flokkinum í eini 15-20 ára fram, fyri at byggja eina framtíð upp fyri tey fáu, tey við teimum ríku pápunum, tey við teimum røttu eftirnavnunum.

Aftaná hetta tíðarskeið fáa tey nokk eisini sparkið, eins og handilsstætturin runt um í Føroyum.

Tí hugsi eg eisini, at nógv skilja, at fólkaflokkurin av og til má broyta kós 180°. Einaferð avdúkast lygnin, og so er at finna eitt nýtt mál at draga fólk upp á tráð við. Hatta er galdandi fyri allan flokkin, men summir klára hesa kúvending betur enn aðrir, t.d. sær tað út til, at Áge Ellefsen og Óli Breckmann ikki hava ringt við at mæla runt. Menn sum Olaf Olsen og Jógvan Sundstein, ið bera orð fyri at vera 2-3 ferðir so skikkligr sum hesir báðir, hava tað betýðuliga truplari.

Sum vant tá ið ein rakar livsnervina hjá fólkaflokkinum, so er tað

sjálvandi chefideologurin Óli Breckmann, ið førir pennin og tað ger hann eisini hesuferð.

Trongdur man hann vera, tí hann ger seg beinleiðis skyldugan í sitatfalsknari. Eg skrivaði nevniliga beint aftaná verkfallið, ið var í mai-mánaða, eina grein um arbeiðsgevarar, verkamenn og reiðarafelagið.

Beint aftaná verkfallið skrivaði eg grein um gongdina í verkfallinum. Min metan var og er hon tað framhaldandi, at verkfallið var eitt politiskt verkfall frá tí løtu, at Havnar Arbeiðsmannafelag hevði skrivað sín sáttmála undir, eitt politiskt verkfall mótvegis landsstýrinum, har fólkaflokkurin royndi at spreingja samgonguna.

Út frá hesum helt eg, at tað var nógv fyri, at reiðarafelagið skuldi fara aktivt inn í hetta politiska stríð mótvegis sitandi samgongu.

Vit vita øll, at fiskiflotin í ógvuliga stóran mun er alment fíggaður. Eg skrivaði soleiðis: »Eg má siga, at tað er sjokerandi at uppliva, at reiðarafelagið púra ábyrgdarleyst fer í part við arbeiðsgevaran, ið førir eina politiska konflikt ímóti hesum landsstýri. Eg haldi sjálvur, at tað átti at verið ógvuliga gjølla umhugsað at kalla hesi innflutningsloyvini inn aftur og latið teir 100 tals av ungum monnum, ið

hava umsókn inni um at fáa eitt vinnutól at reka, at lata teir fáa møguleikan eisini at fáa hesi tól at reka.

So høvdu vit kanska fingið eitt reiðarafelag, sum visti eitt litið sindur meira samfelagsábyrgd og sum ikki luttók í einum politiskum verkfalli móti einum landsstýr, sum hóast alt er stórir partur av teirra livsgrundarlagi.

Hasi orðini standi eg við, og eg skal fara nærri inn á tey í eini seinni grein.

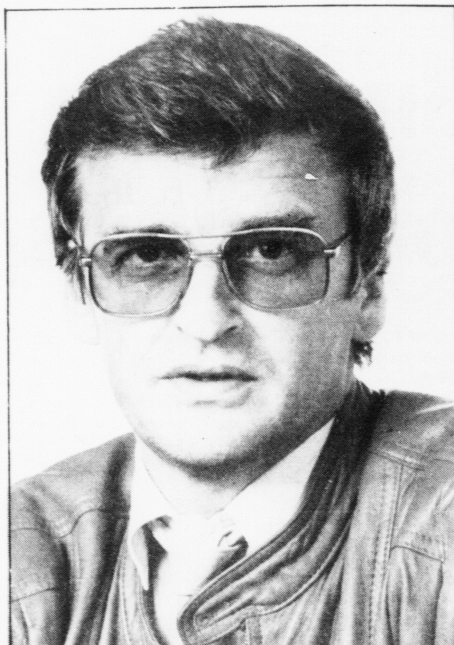
Eg eri ein av teimum, sum ætli mær at satsa uppá ungfólkið í samfelagnum og fáa tað við í vinnulívið, uttan mun til um tað ella pápi tess eru »fólkaflokspingar« ella ikki.

Vit hava í hesum landsstýrisskeiðnum givið innflutningsloyvi til skip til ungar menn, ið hava tikið seg saman og tað hevur eydnast væl, men »Gud forbarmi seg«, sum fólkaflokkurin hevur roynt at jarðlagt hesa hugsjón (samanber greinirnar ímóti Artic Prawn).

Vit fara til val nú, og fólkaflokkurin vil sjálvandi fara út og royna at fyrigykla øllum ungfólki, ið vil koma framat, serliga í vinnulivinum, at fólkaflokkurin er tann einasti, sum kann bera teirra framtíð.

Dømið um handilsstættina í Havn talar tó fyr seg.

Tann ungdomur, sum í 40-ára aldrinum vil siggja

Thomas Arabo: — Tann ungdomur, sum vil hava møguleikar í framtíðini at reka og ognar sær vinnutól á javnt øllum øðrum, skal atkvøða fyri javnaðarflokkinum til fólkatingsvalið

sínar vinnulivsmøguleikar hvørva í lummanum hjá onkrum við røttum eftirnavni og røttum pápa, hann skal atkvøða fyri fólkaflokkinum.

Men hini, sum vilja hava møguleikar í

framtíðini at reka vinnu og ognar sær vinnutól á javnt øllum øðrum, tey eiga at seta x við Føroya Javnaðarflokk, har eru møguleikarnir hjá teimum nógvu.

Thomas Arabo

Kunngerð

Valevnislistar til fólkatingsvalið 8. september skulu vera formanninum í hendi í seinasta lagi friggjadagin 28. august kl. 18.

Vart verður gjørt við, at smb. fólkatingsvallógini skulu vit hava fult navn, føðidag, starv og bústað bæði fyri valevni og stillarar.

Fólkatingsvalnevndin fyri Føroyar
Poul Sørensen
Grønlandsvegur 28 í Havn

heldur
tú
ikki

sosialin